

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Budaházi Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Budaházi János ügyvéd által képviselt I. - IV. rendű felpereseknek, a Lajer Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Lajer Zsolt ügyvéd által képviselt alperes ellen, szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2019. június 4. napján meghozott 40.P.23.392/2018/26. számú ítélete ellen, az alperes részéről 27. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

### í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, és a felperesek által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 497.078 (négy száz kilencven hétezer-hetvennyolc) forintra felemeli. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helyben hagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 14.100 (tizennégyezer-egyszáz) forint másodfokú perköltséget. Ezt meghaladóan a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket a peres felek maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság az ítéletével elutasította a felperesek kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítása és az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonása iránti keresetét, és kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek 250.000 forint + 67.500 forint Áfa, összesen 317.500 forint perköltséget. Ítéletének indokolása szerint az alperes részére jogi képviselői munkadíj címén megítélt perköltség összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján határozta meg.

Az ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása és az öt megillető elsőfokú perköltség 527.400 forint + Áfa összegre, összesen 669.798 forintra történő felemelése iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú eljárásban a közte és a jogi képviselője között létrejött megbízási szerződés alapján kérte jogi képviselője munkadíjának megállapítását. Kiemelte, hogy az elsőfokú eljárásban csatolta mind a megbízási szerződést, mind azt, a felperesek által nem vitatott időelszámolást, amely igazolja, hogy a perbeli jogi képviseletét ellátó ügyvédek összesen 35 óra munkát fordítottak a képviseletével járó munkára. Érvelése szerint a megbízási szerződés alapján – figyelemmel a képviselettel járó munka időtartamára is – képviselőjét az elsőfokú eljárásban 527.400 forint + Áfa, összesen 669.798 forint munkadíj illeti meg. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében nem indokolta meg, hogy a megbízási szerződés alapján ténylegesen kifizetett ügyvédi munkadíjnak miért csak az 50 %-kal csökkentett összegét ítélte meg. Kifejtette,

hogy így a teljes pernyertessége ellenére neki magának kell viselnie a perrel felmerült költségeinek jelentős részét. Hangsúlyozta, hogy az ügyvéd és ügyfele szabadon állapodhatnak meg a megbízási díj összegében.

A felperesek a fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását indítványozták. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság az ítéletében helyesen döntött az alperest perköltségként megillető ügyvédi munkadíj összegéről.

Az alperes a fellebbezésében kizárólag azt kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság 669.798 forint helyett csak 317.500 forint elsőfokú perköltséget ítélt meg neki. Ennek folytán az elsőfokú ítéletnek a keresetet elutasító és a felpereseket 317.500 forint elsőfokú perköltség megfizetésére kötelező rendelkezései fellebbezés hiányában a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján első fokon jogerőre emelkedtek. Ezért a Fővárosi Ítéltábla a másodfokú eljárásban kizárólag azt vizsgálta, hogy felelhető-e az alperest megillető elsőfokú perköltség 669.798 forint.

Az alperes fellebbezése részben megalapozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában nem jelölte meg, hogy a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (R.) melyik konkrét rendelkezései alapján állapította meg az alperest képviselő ügyvédi iroda munkadíjának összegét.

Az alperes az elsőfokú eljárásban az öt képviselő ügyvédi irodával kötött megbízási szerződés alapján, a megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíj figyelembe vételével kérte képviselője munkadíjának megállapítását. Erre a R. 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján lehetősége volt.

A R. 2. § (2) bekezdése kimondja, hogy az (1) bekezdés (megbízási szerződés) alapján felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

Az elsőfokú bíróság kevesebb ügyvédi munkadíjat ítélt meg az alperesnek, mint amennyit az alperes kért, az elsőfokú ítélet indokolásából azonban nem állapítható meg, hogy milyen okból került sor az ügyvédi munkadíj csökkentésére. Az ügyvédi munkadíj csökkentését az elsőfokú bíróságnak a R. 2. § (2) bekezdése értelmében meg kellett volna indokolnia, ezért az alperes a fellebbezésében alappal kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a perköltség összegének megállapítása vonatkozásában nem tett megfelelően eleget az indokolási kötelezettségének.

A felperesek valóban nem vitatták az alperes időelszámolását, mert az alperes beadványát az elsőfokú bíróság nem kézbesítette számukra, azt csak a tárgyaláson ismertette, így nem is volt valódi lehetőségük, hogy az időelszámolásra nyilatkozzanak. Az alperest megillető ügyvédi munkadíj összegének meghatározása során abból kellett kiindulni, hogy a megbízási szerződés 1.2. pontja értelmében a megbízási nem egy konkrét perbeli képviselet ellátására, hanem az „ún. lakossági devizahitel perekben” történő képviselet ellátására vonatkozott. Mivel az alperes jogi képviselője több, a jelen perrel megegyező vagy ahhoz hasonló tárgyú perben is ellátta, illetve ellátja az alperes képviseletét, a képviselet ellátása – az ügyben felmerülő jogi kérdések tanulmányozása, megfontolása, az alperes jogi álláspontjának kialakítása, beadványok szerkesztése – bizonyosan nem jár olyan mértékű időráfordítással, mintha ezt csak ebben az egy perben kéne elvégezni. Itt utal az ítéltábla arra, hogy az alperesnek a korábban indult, azonos vagy hasonló perekben kialakított álláspontja, kidolgozott érvei és írásbeli beadványai egészben vagy részben a jelen perben is

felhasználhatók voltak. Erre figyelemmel az ítéletábra is indokoltnak találta a megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíj mérséklését. Az ítéletábra megítélése szerint 26,5 órában fogadható el az alperest a perben képviselő ügyvédi iroda által az alperes perbeli képviselőjére fordított idő, ezért az ítéletábra  $8,5 \times 16.000 = 136.000$  forint + Áfa összeggel, összesen 172.720 forinttal csökkentette a megbízási szerződés alapján felszámítható ügyvédi munkadíjat. Ilyen módon az alperest ügyvédi munkadíj címén  $669.798 - 172.720 = 497.078$  forint elsőfokú perköltség illeti meg.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a felperesek által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 497.078 forintra emelte fel.

A másodfokú eljárásban a felperesek és az alperes közel azonos arányban lettek pernyertesek, illetve pervesztesek, ezért a Fővárosi Ítéletábra a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felpereseket, hogy másodfokú perköltségként fizessék meg az alperesnek az alperes által lerótt 28.200 forint felét, 14.100 forintot, és úgy rendelkezett, hogy a másodfokú eljárásban ezt meghaladóan felmerült költségeiket a peres felek maguk viselik.

Budapest, 2019. október 22.

Világhyiné dr. Böcskei Terézia s.k.  
a tanács elnöke

dr. Lente Sándor s.k.  
s.k.  
előadó bíró

dr. Csóka István  
bíró